

gaaer en stor Deel Embedsmænd under de 3 Ministerier, Justits-, Indenrigs- og Cultusministerierne, begge have en Bestemmelse om, at de runde Summer eller Hjælpsummerne, som ere indrømmede til Honorarer, ikke kunne benyttes til dermed at honorere nogen i Henhold til nærværende Lov ansat Embedsmænd, forekommer det mig at være saa klart som Dagen, at man ikke er i Overensstemmelse med disse Love, naar man troer at kunne honorere Embedsmænd i Ministerierne med de Summer, som ere opførte i Loven for Embedsmænd udenfor Ministerierne, og omvendt. Det er nemlig klart, at disse to Love i saa Tilfælde vilde være aldeles betydningsløse, at de vilde være et fuldstændigt Nul; men det kan ikke være Meningen, og Ingen vil kunne lægge det ind deri, at det skulde være i Medhold af disse to Love, at man vejelvis honorerer Embedsmænd, som lønnes efter den ene Lov, af Summer, som ere bestemte i den anden. Dette maa jeg møde med en bestemt Modsigelse; det kan ikke være Lovens Mening.

Berg: Angaaende det Punkt, som det ærede Medlem, der sidst talte, yttrede sig om, troer jeg, at det vedrører et Spørgsmaal, som har Krav paa Opmærksomhed, og som det derfor ikke har været ueheldigt at see fremdraget af den ærede Stiller af Forslaget under Nr. 56. Det Forslag har jeg oprindeligt affattet ved 2den Behandling; men da det faldt mod en meget stor Majoritet, var det en Selvfølge, at jeg maatte ansee mig forpligtet til ikke at deltag i at stille det paany. Ved Spørgsmaal af den Natur maa man, som det forekommer mig, aabentbart rette sig efter Thingets Afstemning ved 2den Behandling. Skulde da et Mindretal have taget feil, er der Tid mellem 2den og 3die Behandling til at blive nærmere oplyst, eller for Ministeren, hvis han ikke kan være tilfreds med Afgjørelsen, til at faae den ændret ved 3die Behandling; men en saadan Leilighed gives ikke længer, naar man mod Ministerens Protest gaaer mod ham ved 3die Behandling. Altsaa et Spørgsmaal af den Natur som det foreliggende har ikke kunnet foranledige mig til at fravige den Regel, som jeg nylig omtalte, og som jeg hidtil har fulgt

og vil følge, saalænge jeg specielt skal have Noget med Finantslovens Behandling at gjøre. Selv om det ærede Mindretal alligevel kan have havt Grund til at stille dette Forslag for at faae Leilighed til at drage det Spørgsmaal, han satte i Forbindelse dermed, frem, forekommer det mig dog, at efter den Discussion, som er falden, maatte han kunne finde sig foranlediget til at tage det tilbage. Jeg er endnu efter den Leilighed, jeg har havt til at danne mig en Mening om Sagen, af den Overbeviisning, at dette Beløb gjerne kunde undværes; men det har naturligvis ikke nogen stor Betydning. Derimod angaae Forslagene under Nr. 61 og 62 Forhold, som jeg lægger ikke liden Vægt paa, og jeg har kun kunnet undlade at tage mine Forholdsregler for at faae et andet Forslag fremført, fordi jeg forud vidste, at den ærede Finantsminister vilde udtale sig paa den Maade, han har udtalt sig paa idag, og jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig at fortjene Anerkjendelse fra vor Side, som holde paa Betydningen af § 27, at den ærede Minister har udtalt sig, som han har. Jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at Forslaget under Nr. 61 har en meget ueheldig Form som Bevillingsparagraf, og jeg troer derfor, at det er rigtigst at stemme for Forslaget under Nr. 62, hvis vi ikke vilde have Finantsloven tilbage. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds vil nemlig see, at ellers § 27 erholdes er Form, som ikke kan blive staaende, naar Loven endelig skal afgaae fra Rigsdagen. Den skal da udfylbes i Landstthinget og for den Sags Skyld sendes tilbage til Folkethinget; men det er ikke sagt, at vi til den Tid ere vundne saa langt frem med Behandlingen af de øvrige Love, som den forventede Tillægsbevilling skulde omfatte, at selv Landstthinget vil være istand til at udfylde den. Forholdene ere derfor iaar saa extraordinaire, at vi i Tilid til den høitæredede Finantsministers Ord om dette Punkt vistnok bør følge hans Forslag under Nr. 62.

H. M. Petersen: Den nysomtalte § 27 er bragt ind i Finantsloven efter temmelig svære Kampe i Rigsdagen. Der har været megen Modstand derimod fra mange Sider;